

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za teška
kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena na
teritoriji bivše Jugoslavije od 1991.
godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 23. novembar 2012.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 23. novembra 2012.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG ZA ZAŠTITNE MJERE
ZA SVJEDOKA KW492**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu za zaštitne mjere za Svjedoka KW-492", koji je optuženi podnio 7. novembra 2012. godine na javnoj osnovi s povjerljivim dodatkom (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. Kontekst i argumentacija

1. U Zahtjevu optuženi traži da Vijeće odobri zaštitne mjere pseudonima, izobličenja slike i glasa za svjedoka KW492 (dalje u tekstu: Svjedok) na osnovi toga što bi javno svjedočenje Svjedoka moglo ugroziti bezbjednost i dobrobit Svjedokove porodice.¹ Da bi potkrijepio svoj zahtjev, optuženi u povjerljivom dodatku Zahtjevu prilaže izjavu svog referenta za predmet (dalje u tekstu: Izjava), koji je sa Svjedokom razgovarao telefonom.² U Izjavi Svjedok navodi da njegovim roditeljima prijete velika opasnost od odmazde ukoliko on bude javno svjedočio kao svjedok odbrane.³ Prema riječima Svjedoka, njegovi roditelji su jedini Srbi koji žive u jednom konkretnom naselju u Federaciji Bosne i Hercegovine (dalje u tekstu: Naselje), a on se u Naselje nije vratio iz straha od odmazde nad njegovim roditeljima zbog toga što je kao vojnik služio u Vojsci Republike Srpske (dalje u tekstu: VRS).⁴ U Izjavi su navedena dva incidenta iz 1996 i 2001. godine koja Svjedokovim roditeljima uzrokuju strah od odmazde.⁵ U Izjavi Svjedok navodi da "čvrsto" ostaje pri ubjeđenju da neće svjedočiti ako mu ne budu odobrene zaštitne mjere.⁶

2. Tužilaštvo se u "Odgovoru na Karadžićev zahtjev za zaštitne mjere za Svjedoka KW492", koji je 16. novembra 2012. podnijelo na javnoj osnovi s povjerljivim dodacima (dalje u tekstu: Odgovor), djelimično protivi Zahtjevu.⁷ Tužilaštvo tvrdi da, prema evidenciji lokalnog stanovništva, u Naselju živi više građana srpske nacionalnosti i da je,

¹ Zahtjev, par. 1, 3.

² Zahtjev, Povjerljivi dodatak A, par. 1-2.

³ Zahtjev, Povjerljivi dodatak A, par. 4, 10.

⁴ Zahtjev, Povjerljivi dodatak A, par. 5-7.

⁵ Zahtjev, Povjerljivi dodatak A, par. 8, 9.

⁶ Zahtjev, Povjerljivi dodatak A, par. 10.

⁷ Odgovor, par. 1.

stoga, Zahtjev netačan u tvrdnji da su Svjedokovi roditelji jedini Srbi koji tamo žive.⁸ Tužilaštvo takođe napominje da glas i lice Svjedoka nisu toliko poznati u javnosti budući da Svjedok od rata nije bio u Naselju i nije imao istaknutu ulogu u VRS-u.⁹ Međutim, tužilaštvo konstatuje da su opisani događaji iz 1996. i 2001. uticali na bezbjednost i dobrobit Svjedokovih roditelja.¹⁰ Shodno tome, tužilaštvo tvrdi da je sâm pseudonim dovoljna zaštitna mjera koja može ukloniti brigu Svjedoka za bezbjednost njegove porodice.¹¹

II. Mjerodavno pravo

3. Član 20(1) Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut) nalaže da se postupak "vodi u skladu s pravilima o postupku i dokazima uz puno poštovanje prava optuženog i dužnu brigu o zaštiti država i svjedoka". Član 21(2) daje optuženom pravo na pravično i javno suđenje, uz ograde predviđene članom 22 Statuta, koji traži od Međunarodnog suda da svojim pravilima o postupku i dokazima osigurava zaštitu žrtava i svjedoka, uključujući vođenje postupka *in camera* i zaštitu identiteta žrtava. Kao što je jasno utvrđeno u prethodnim predmetima Međunarodnog suda, iz ovih članova se vidi da je dužnost Pretresnog vijeća da uspostavi ravnotežu između prava optuženog na pravedno suđenje, prava žrtava i svjedoka na zaštitu i pravo javnosti na pristup informacijama.¹²

4. Pravilo 75(A) Pravilnika omogućuje Pretresnom vijeću da "nalogom odredi [...] odgovarajuće mjere za očuvanje privatnosti i zaštitu žrtava i svjedoka, pod uslovom da one nisu u suprotnosti s pravima optuženog". Na osnovu pravila 75(B) Pravilnika, to bi moglo da obuhvati mjere kojima se sprečava da se javnosti ili medijima otkriju identifikujuće informacije o svjedocima ili žrtvama korištenjem uređaja za izobličenje

⁸ Odgovor, Povjerljivi dodatak A, par. 2; Povjerljivi dodatak B.

⁹ Odgovor, Povjerljivi dodatak A, par. 4.

¹⁰ Odgovor, Povjerljivi dodatak A, par. 3.

¹¹ Odgovor, par. 1; Povjerljivi dodatak A, par. 3-4.

¹² V. Odluka po zahtjevu za zaštitne mjere i obavještenjima u vezi s tim, 26. maj 2009. godine, par. 11, gdje se poziva na *Tužilac protiv Tadića*, predmet br. IT-94-1-T, Odluka po Zahtjevu tužioca za zaštitne mjere za svjedoka L, 14. novembar 1995. godine, par. 11; *Tužilac protiv Tadića*, predmet br. IT-94-1-T, Odluka po zahtjevu tužilaštva kojim se traže zaštitne mjere za svjedoka R, 31. juli 1996. godine, par. 5; *Tužilac protiv Brđanina i Talića*, predmet br. IT-99-36-PT, Odluka po zahtjevu tužilaštva za zaštitne mjere, 3. juli 2000. godine, par. 7.

slike ili glasa ili dodjelom pseudonima, kao i svjedočenjem na zatvorenim ili djelimično zatvorenim sjednicama u skladu s pravilom 79 Pravilnika.

III. Diskusija

5. Kako je Vijeće u prethodnim prilikama napomenulo, strana u postupku koja traži zaštitne mjere mora pokazati postojanje objektivno zasnovane opasnosti po bezbjednost ili sigurnost svjedoka ili njegove porodice, ukoliko bi se u javnosti saznalo da je svjedočio pred Međunarodnim sudom.¹³

6. Vijeće je razmotrilo okolnosti u kojima se nalazi Svjedok i njegova porodica, uključujući i ono što je u Izjavi navedeno o njegovom mjestu boravka, daljnje informacije tužilaštva o nacionalnom sastavu Naselja i opisane incidente iz 1996. i 2001. godine. Vijeće podsjeća na to da je nedavno donijelo odluku o tome da izravna prijetnja smrću upućena jednom svjedoku na samom početku sukoba u Bosni i Hercegovini nije sama po sebi spriječila tog svjedoka da bez zaštitnih mjera svjedoči pred Međunarodnim sudom.¹⁴ Osim toga, Vijeće smatra da nema dovoljno kontekstualnih činjenica u vezi s incidentom iz 2001. godine, uključujući činjenice o učesnicima tog incidenta ili njihovim motivima, te shodno tome zaključuje da to samo po sebi ne sprečava Svjedoka da javno svjedoči. Na kraju, činjenica da je Svjedokova porodica jedna od rijetkih porodica bosanskih Srba u Naselju ne predstavlja objektivno zasnovanu opasnost po njenu bezbjednost ili dobrobit.

7. Prema tome, Vijeće se nije uvjerilo da postoji objektivno zasnovana opasnost po bezbjednost ili dobrobit porodice Svjedoka KW492 ako se u javnosti sazna da je svjedočio pred Međunarodnim sudom.

¹³ V. Odluka po Zahtjevu tužilaštva za zaštitne mjere za svjedoka KDZ487, 24. novembar 2009. godine, par. 13, gdje se poziva na predmet br. IT-95-11-T, *Tužilac protiv Martića*, Odluka po zahtevu odbrane za zaštitne mjere za svedoke MM-096, MM-116 i MM-90, 18. avgust 2006. godine, str. 2–3; *Tužilac protiv Mrkšića i drugih*, predmet br. IT-95-13/1-T, Odluka po dodatnom zahtevu tužilaštva za zaštitne mjere u vezi sa svedocima koji su osjetljivi izvor informacija, 25. oktobar 2005. godine, par. 5.

¹⁴ Odluka po Zahtjevu optuženog za svjedočenje putem video-konferencijske veze i razmatranje zaštitnih mjera za svjedoka KW533, 9. novembar 2012. godine, par. 15.

IV. Dispozitiv

8. Shodno tome, na osnovu članova 20, 21 i 22 Statuta i pravila 54 i 75 Pravilnika, Vijeće ovim **ODBIJA** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom jeziku.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 23. novembra 2012.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]